

række ydelser fastslås, at leveringsstedet (beskatningsstedet) er det sted (land), hvor aftageren er etableret.

Det foreslås, at denne undtagelse flyttes hen i umiddelbar tilknytning til hovedreglen i § 15, stk. 1, som § 15, stk. 2-4, hvorved der skabes en bedre sammenhæng mellem bestemmelserne.

For ydelser nævnt i 6. momsdirektivs artikel 9, stk. 2, litra e, som svarer til ydelserne nævnt i gældende lovs § 18, stk. 1, giver direktivet i art. 9, stk. 3, medlemslandene mulighed for at flytte leveringsstedet, hvis dette ikke passer med det sted, hvor ydelsen faktisk er benyttet eller udnyttet. Leveringsstedet kan således flyttes ud af landet til uden for EU, hvis ydelsen faktisk benyttes uden for EU, og flyttes til indlandet fra uden for EU, hvis ydelsen faktisk benyttes i indlandet. I den gældende § 18 er kun delvist anvendt disse muligheder for flytning af leveringsstedet, idet det ikke er muligt at flytte leveringsstedet fra Danmark, hvis en ikke-momspligtig kunde i Danmark køber en ydelse fra et andet EU-land, men ydelsen faktisk benyttes uden for EU, eller hvis en i Danmark etableret køber eller sælger henholdsvis sælger eller køber en ydelse fra et sted uden for EU, men denne faktisk benyttes i et andet EU-land. Samtidig vurderes det, at de gældende bestemmelser i lovens § 18, stk. 2, nr. 2, og stk. 3, nr. 2, er en overfortolkning af de muligheder, som direktivet giver for flytning af leveringsstedet, idet leveringsstedet fastsættes til her i landet, hvis ydelsen benyttes her i landet eller i et andet EU-land. Efter direktivet kan leveringsstedet kun flyttes til indlandet, hvis ydelsen benyttes i indlandet - ikke hvis den benyttes i et andet EU-land.

Ved forslaget er bestemmelserne fra den gældende § 18 udformet således, at der gives alle de muligheder for flytning af leveringsstedet henholdsvis til Danmark og ud af Danmark, som direktivet giver mulighed for. Det vil sige, at leveringsstedet flyttes fra Danmark til uden for EU, hvis ydelsen benyttes uden for EU, og leveringsstedet flyttes til Danmark fra uden for EU, hvis ydelsen benyttes i Danmark.

Da direktivet kun opererer med ét beskatningssted, må det fastlægges, hvor ydelsen er benyttet, i tilfælde hvor ydelsen benyttes flere steder. Direktivet anvender ordlyden "faktisk benyttet", men definerer ikke dette nærmere.

Fra dansk side har vi hidtil defineret "faktisk" som værende "udelukkende". Forslaget følger anbefalingen fra Arbejdsgruppen om momsloven og 6. momsdirektiv om, at direktivets ordlyd "faktisk" bruges i momsloven. Årsagen hertil er det for det første, at ordet "faktisk" indebærer, at man skal tage stilling til

den konkrete udnyttelse og ikke en potentiel udnyttelse (som f.eks. en reklameydelse på internettet kan give mulighed for). Brugen af "udelukkende" indebærer ikke umiddelbart denne sondring. For det andet giver brugen af "faktisk" mulighed for, at en flytning af leveringsstedet kan finde sted også i tilfælde, hvor en ydelse anvendes flere steder.

Når en ydelse anvendes såvel uden for EU som i Danmark, må leveringsstedet fastlægges alt efter, hvor ydelsen primært er tiltænkt at skulle benyttes samt efter, hvor den overvejende benyttes. At en ydelse faktisk anvendes uden for EU, betyder derfor efter forslaget bestemmelser, at ydelsen primært er tiltænkt anvendt uden for EU og i overvejende grad også konkret anvendes der, hvorefter leveringsstedet er uden for EU. Er en ydelse derimod primært tiltænkt anvendt her i landet og i overvejende grad anvendes her, er leveringsstedet her, selv om ydelsen i et mindre omfang kan anvendes og eventuelt bliver anvendt uden for EU.

Til nr. 7

Det foreslåede § 16, stk. 1, svarer til gældende lovs § 15, stk. 2.

Ligesom 6. momsdirektiv giver mulighed for flytning af leveringsstedet for de ydelser, som er nævnt i gældende momslovs § 18, jf. nr. 6, giver direktivet mulighed for flytning af leveringsstedet for udlejning af transportmidler. Den gældende bestemmelse i momslovens § 15, stk. 2, som foreslås at blive § 16, stk. 1, fastsætter, at leveringsstedet for udlejning af transportmidler ikke er her i landet, hvis transportmidlet udelukkende benyttes uden for EU. En bestemmelse om, at leveringsstedet flyttes til Danmark fra uden for EU, hvis transportmidlet udelukkende benyttes i Danmark, findes imidlertid ikke.

Det foreslås, at der, i overensstemmelse med direktivets mulighed for flytning af leveringsstedet, som § 16, stk. 2, indsættes en bestemmelse om at leveringsstedet er her i landet, såfremt transportmidler udlejes uden for EU, men benyttes her i landet.

Efter gældende regler kan ikke momsregistrerede virksomheder, f.eks. busselskaber med rutekørsel og privatpersoner, leje transportmidler til benyttelse her i landet af virksomheder uden for EU, og da leveringsstedet er uden for EU, betales der ikke moms af leasingydelsen i Danmark, og i nogle tilfælde heller ikke i leveringslandet, hvis der ifølge de udenlandske momsregler ikke pålægges leasingydelsen moms (f.eks. Norge). Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at den nuværende risiko for konkurrencefordrejning over for danske udlejere, der skal lægge moms på